

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 173.

Tolvte Sæssion.

45de Møde.

Mandagen den 26de Novbr. Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Sad: Efterat saa mange Talere have havt Ordet og Forhandlingerne ere rykkede saavidt frem, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det har undret mig, at saa Mange have havt Ordet, siden den ærede Minister udtalte sig imod Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), uden at yttre sig om det vigtige Princip, hvørom der saaledes uformodet opstod Strid. Det kan naturligtviis ikke være min Mening at ville blande mig ind i et Mellemværende mellem to saa udmærkede Talere, der nok ville magte det, men det forekommer mig dog som min Pligt som Folkethingsmand at udtale, at jeg fuldstændig maa slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Viborg (Klein), og at jeg paa ingen Maade kunde føle mig overbeviist af de Grunde, som bleve udtalte af den ærede Minister. Jeg kan ikke indsee Andet, end at i et constitutionelt Land er det Domstolene, der skulle afgjøre, hvad der er Lov; Administrationen maa have den endelige Afgjørelse, hvor der er Tale om et Skøn, men enhver Borger har Ret til at fordre, at Domstolene kunne dømmes om, hvorvidt hans Rettigheder eller Forpligtelser gaae, hvad enten det er ligeoverfor den Ene eller den Anden. — Hvad angaaer de forskjellige Scalaer eller Satser for Indkomstskatten, hvilke her ere under Forhandling, da er det jo fuldkommen sandt, som den ærede Rigs-

dagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) udtalte, at Scalaen under Nr. 34 lider, som han sagde, af den Feil — jeg vilde rigtignok sige, at den har den Egenkab — at Skatteindtægten stiger hurtigere end den virkelige Indtægt, hvilket ganske sikkert er Noget, der ikke finder Sted ved Forslaget under Nr. 35, men den her nævnte Egenkab findes hos alle de andre Forslag, ogsaa hos det under Nr. 36, som den ærede Rigsdagsmand subsidiairt har sluttet sig til. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, at dette maa være Tilfældet, saasnart man ikke vil opstille en saadan Regel som den, der er opstillet i Forslaget under Nr. 35. — Jeg troer i det Hele taget, at de Fleste, der have yttret sig, have bedømt Scalaen paa en feilagtig Maade. Jeg skal for mit Vedkommende kun yttre nogle faa Ord herom, da jeg i alt Væsentligt kan slutte mig til det temmelig vidtløftige Foredrag, som herover blev holdt af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Rahfer). Det er en stor Feil, naar man troer, at Slutningstallet angiver den Indtægt, der egentlig maa siges at svare fuld Skat; det er ikke Tilfældet. Naar man overhovedet har en progressiv Scala, som jo disse Scalaer i Grunden ere, skjøndt i en mindre Grad, saa bliver det ikke den største Indtægt, der kommer til at svare, hvad man kalder — jeg under forøvrigt ikke Udtrykket — fuld Skat, men derimod bliver det den Mellemindtægt, som svarer til Skatteprocenternes Middeltal, der kommer til at give, hvad man snarest kan kalde fuld Skat. De andre Indtægter, der ligge foran, komme til at svare noget Mindre, og de, der ligge bagved, komme til af det